

NABESCHOUWING UNICA-CONGRES door drs. J. W. Vet

Nu er enige maanden over het UNICA-congres zijn heengegaan en wij de lof en kritiek een beetje hebben kunnen verwerken lijkt een terugblik van een insider wel op zijn plaats. De lezers van 'Smalfilm' zijn over dit unieke evenement enigszins voorgelicht, zij het dat in buitenlandse bladen de toon van de beschouwingen wel wat positiever was, dan in ons eigen 'Smalfilm' doorklonk.

Laat ik beginnen met enige kritiekpunten nader te beschouwen.

Ons bereikte nogal eens het bericht, ook op clubvergaderingen, dat het congres zo duur zou zijn geweest.

Wij zouden hier direct een aantal punten tegenover willen stellen. Ondanks jaren van inflatie en prijsverhogingen is de prijs van de UNICA-congreskaart nog steeds gelijk aan de prijs, die van oudsher hiervoor gold, namelijk f 150,— voor het gehele congres. Eenieder, die wel eens zakelijke of wetenschappelijke congressen bezoekt weet, dat dit voor een dergelijk evenement een belachelijk lage prijs is. Daar komt bij, dat door onze uitvoeringscommissie de kaart in een aantal partiële kaarten was gehakt, zodat men voor f 60,— kon deelnemen aan de volle drie projectiedagen, inclusief de zeer waardige en feestelijke ontvangst door het Amsterdamse Gemeentebestuur in het Rijksmuseum. Tenslotte bood het NOVA-bestuur nog de mogelijkheid een gehele dag een selectie te zien uit de beste films van 1964 tegen een vergoeding van f 20,— inclusief alle consumpties en lunch. Deze mogelijkheid moest door gebrek aan belangstelling worden afgelast.

Wat nu de kritieken op deze tarieven aangaat. Ten eerste kwam hun kritiek als mosterd na de maaltijd. Toen het NOVA-bestuur twee jaar geleden door de complete vergadering van afgevaardigden werd gemachtigd dit congres te organiseren, had niemand belangstelling voor de vraag of en hoe de NOVA hier financieel zou moeten uitspringen.

Van januari 1964 af tot en met de datum van het congres werd weinig kritiek over ons tarievenstelsel ontvangen, evenmin over de periode waarin dit congres om

talloze redenen moest worden georganiseerd. Ondanks mijn 'cri de coeur' op de jaarvergadering van oktober 1963 om steun voor dit congres van werkelijk alle verenigingen in het land boden zich een uiterst gering aantal vrijwilligers aan om werkzaamheden te verrichten en zijn de prestaties van de weinigen achter de schermen bijna ongelooflijk.

De organisatoren van het Beneluxfestival, die ons telefonisch alle medewerking toezegden, lieten op het kritieke moment verstek gaan.

En een congres moet draaien. Er zijn enorme vaste kosten. De propaganda, de — perfecte — technische installatie, de zaalhuur, de secretariatskosten, de vrijkaarten, die wij moesten geven aan degenen die wel hun financiële steun gaven, de garantiesommen, verzekeringen, de congresboekjes, de badges, de deelnemerslijsten. Wie betaalt het? Zeker niet degenen die nu hun wat zure kritiek ten beste geven.

Wij hebben waarschijnlijk het enthousiasme van de filmer voor zijn hobby overschat. Als ik hoor, dat er NOVA-leden zijn, die beweren voor de f 20,— die wij voor de projectiedag rekenden, liever met hun vrouw naar de bioscoop gingen (prijs van de projectiedagen ongeveer gelijk aan 1 Kodachromefilmpje plus porti en filmkosten), dan zien wij dat als bewijs van te weinig belangstelling voor de hobby.

Supporters van voetbalclubs maken doorgaans met de 14-daagse uitwedstrijden meer kosten, om van de zich enige malen per jaar herhaalde interlandwedstrijden maar te zwijgen.

Wij kunnen eenmaal per 30 jaar, dat zo'n congres zich binnen onze grenzen afspeelt, de prijs van een kleurenfilm echt niet te hoog vinden.

Een ander kritiek punt, dat wij vernamen, was het punt, dat het congres werd gehouden, in een tijd dat iedereen vakantie had. Akkoord, in de kring van de UNICA zullen wij erop aandringen het congres voortaan te organiseren in een tijd, dat niemand vakantie heeft.

Ook zouden wij de persrelaties niet juist hebben behartigd. Wij kunnen slechts stel-

len, dat deze kritiek wat vreemd klinkt, vooral als ze in één adem wordt genoemd met het argument dat het congres te duur was. Voor een congres, dat gratis toegankelijk is — en dit is een suggestie die wij serieus kregen — valt de pers niet uitbundig te 'versieren'. Overigens moeten wij zeggen, dat wij alle hulde brengen aan de 'Stichting ter Bevordering van de Amateurfotografie', die voor ons de persrelaties behartigden, tezamen met de heer Eugène van Herpen. De Stichting heeft het behartigen dezer relaties als voorwaarde gesteld voor de fraaie financiële steun die zij ons gaf en onze plakboeken wijzen uit, dat er nog nooit zoveel aandacht aan onze hobby in Nederland is besteed.

Kritiek op onze keuze van de films kon uiteraard niet uitblijven. Ook het feit, dat wij nu op een laagste plaats eindigden en vorig jaar op de tweede plaats, gaf aanleiding tot 'gekanker'. Hoewel de selectiecommissie, die vorig jaar de keuze maakte, dezelfde was als de commissie van dit jaar, hoewel de kritiek veelal kwam van mensen die noch nationale noch internationale juryervaring hebben, hetgeen de commissie wel had, zullen wij toch trachten het selectiesysteem te wijzigen. Doch, blijft het peil van de smalfilmerij in Nederland wat het de laatste tien jaar placht te zijn, dan is alle moeite boter aan de galg gesmeerd. Een uitschieter is slechts de uitzondering van de regel. Opvoering van het peil kan mede mogelijk worden door massale deelname aan de filmcursussen, die de NOVA tezamen met het Nederlands Filminstituut verzorgt.

Nu de positieve bijdrage. Nog wekelijks horen wij van buitenlanders en van aanwezige Nederlanders, dat ze zelden een dergelijk geslaagd congres hadden bijgewoond. Het was het congres van de grote persoonlijke zorg en de kleine geschenken. Vrijwel ieder vermoedde zorgzame vrouwenhanden achter de organisatie en onze dank gaat hiervoor wel in het bijzonder uit naar mevr. E. van Herpen-Vegt, die talloze knopen heeft ontward, het Nederlands bedrijfsleven permanent belagde met verzoeken om kleine attenties, die tot

het 'krieken van de ochtendhaan' drukproeven zat te corrigeren, drukkers onder druk zette en het Gemeentebestuur in touw bracht.

Naar de heer van Burkom, die bijna onopgemerkt de organisatie had van de wel meest perfecte projectie, die ik in vele UNICA-jaren heb meegemaakt.

Naar alle anderen, zoals de heer Van der Tooren met zijn reizen langs de Nederlandse bedrijven en zijn tolken-functie, naar de heer Troostwijk, met een model-administratie en een zodanig financieel beheer, dat wij nog honderden guldens intrest konden verdienen aan onze schulden, naar de Aalsmeerse club, die voor prachtige bloemenversieringen zorgdroeg, de heer Vecht, die het tere punt van het filmbeheer met een meest waardige rust behartigde, de heer Van Weezenberg, die in middernachtelijke uren nog lettertekende, naar al diegenen, die in de branding als de rotsen stonden. En dan zien wij met veel verlangen uit naar de ongetwijfeld fenomenale congresfilm, die onder de hardwerkende groep van Rein Muller tot stand kwam. U allen dank ik als voorzitter van de ontvangende organisatie heel, heel hartelijk.

J. W. Vet